

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (състав по допускането на обжалване)

8 май 2023 година *

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Допускане на обжалване — Член 170б от Процедурния правилник на Съда — Молба, в която е доказано значението на съответния въпрос за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза — Частично допускане на обжалване по делото“

По дело C-776/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 20 декември 2022 г.,

Studio Legale Ughi e Nunziante, установено в Рим (Италия), представлявано от L. Cascone, A. Clemente, F. De Filippis, и A. Marega, avvocati,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO),

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (състав по допускането на обжалване),

състоящ се от: L. Bay Larsen, заместник-председател на Съда, M. Safjan и N. Jääskinen (докладчик), съдии,

секретар: A. Calot Escobar,

като взе предвид предложението на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат J. Richard de la Tour,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Определение

- 1 С жалбата си Studio Legale Ughi e Nunziante иска отмяната на определението на Общия съд на Европейския съюз от 10 октомври 2022 г., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO — Nunziante и Ughi (UGHI E NUNZIANTE) (T-389/22, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2022:662), с което същият е отхвърлил искането за отмяна на решението на пети състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 8 април 2022 г. (преписка R 407/2021-5), постановено в производство по отмяна на марката „Ughi e Nunziante“, образувано по молба на Studio Legale Ughi e Nunziante.

По молбата за допускане на обжалване

- 2 По силата на член 58а, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз жалба срещу решение на Общия съд, което се отнася до решение на независим апелативен състав на EUIPO, се разглежда само при условие че Съдът предварително е допуснал това обжалване.
- 3 Съгласно член 58а, трета алинея от Статута обжалването, изцяло или частично, се допуска в съответствие с подробните правила, установени в Процедурния правилник на Съда, когато с жалбата се повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 4 Съгласно член 170а, параграф 1 от Процедурния правилник в случаите по член 58а, първа алинея от Статута жалбоподателят прилага към жалбата си молба за допускане на обжалване, в която излага повдигнатия с жалбата въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза и която съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по тази молба.
- 5 В съответствие с член 170б, параграфи 1 и 3 от посочения правилник Съдът се произнася в най-кратък срок по молбата за допускане на обжалване с мотивирано определение.
- 6 Съгласно член 170б, параграф 4, второ изречение от същия правилник определението по предходния параграф се връчва на страните по съответното дело пред Общия съд заедно с жалбата и в случаите на частично допускане на обжалване уточнява до кои основания или части на жалбата трябва да се отнася писменият отговор.

Доводите на жалбоподателя

- 7 В подкрепа на молбата си за допускане на обжалване жалбоподателят изтъква, че трите основания за обжалване, изведени, първото, от нарушение на членове 119 и 126 от Процедурния правилник на Общия съд, второто, от нарушение на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз и на член 51 от Процедурния правилник на Общия съд, и третото, от нарушение на членове 47 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и евентуално на член 51, параграф 4 и член 55, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, повдигат въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

- 8 Такъв бил случаят с първото правно основание за обжалване, с което жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил членове 119 и 126 от Процедурния правилник на Общия съд, доколкото посоченото определение не е достатъчно мотивирано. Всъщност обжалваното определение не съдържа никакви доводи, обосноваващи приложимостта на изискването за независимост на адвоката в хипотезата, в която жалбоподателят е адвокатска кантора, като представителите му пред Общия съд освен това са членове на същата. Освен това Общият съд не мотивирал констатацията си в точка 16 от обжалваното определение, според която самият факт, че упълномощените адвокати са членове на сдружението, може да изключи тяхната независимост.
- 9 С второто основание за обжалване жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 51 от Процедурния правилник на Общия съд, като не се е съобразил с практиката на Съда относно изискването за независимост на адвоката, съгласно която интересите, защитени от това изискване, са опазването и защитата на интересите на клиента (вж. в този смисъл решение от 14 юли 2022 г., *Universität Bremen/REA*, C-110/21 P, EU:C:2022:555).
- 10 Следователно Общият съд бил допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че съдружникът в адвокатска кантора, която е жалбоподател пред него, не е независим. Всъщност в това отношение жалбоподателят посочва, от една страна, че в италианския правен ред не съществува никакво правоотношение по наемане на работа между професионално сдружение и един от неговите членове, като в Италия адвокатската професия е структурно несъвместима с трудово правоотношение по смисъла на италианското право. От друга страна, предоставянето на услуги на сдружението от негови членове се вписвало изцяло в рамките на този правен ред и на правилата за професионална етика, уреждащи упражняването на професията в Италия, които предвиждали задължението за независимост на адвоката.
- 11 Освен това жалбоподателят припомня практиката на Съда, установена с решение от 24 март 2022 г., PJ и PC/EUIPO (C-529/18 P и C-531/18 P, EU:C:2022:218, т. 72), съгласно която наличието на каквото и да е договорно гражданско правоотношение между адвокат и неговия клиент не е достатъчно, за да се приеме, че този адвокат се намира в положение, което явно засяга способността му да защитава интересите на своя клиент при спазване на критерия за независимост. В действителност положението на адвоката, съдружник в адвокатска кантора и упълномощен от нея да я представлява като жалбоподател пред Общия съд на Европейския съюз, не предполагало никакъв конфликт на интереси, а можело по-скоро да означава общност на интереси.
- 12 Така жалбоподателят заключава, че обжалваното определение е „закотвено“ в предходна съдебна практика и не отчита неотдавнашното „преориентиране“ на тази практика на Съда, като това водело до сериозно засягане на единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 13 С третото основание за обжалване, изведено от нарушение на членове 47 и 52 от Хартата, жалбоподателят упреква Общия съд, че не е позволил отстраняване на нередовностите в жалбата, с мотива че това отстраняване не е изрично предвидено в процедурния му правилник, и поради това е обявил автоматично жалбата за недопустима. По този начин Общият съд пренебрегнал факта, че изискването за независимост на адвоката е изведено от съдебната практика и че в това отношение отстраняването на нередовностите не е

изрично предвидено поради липсата на норми в областта на независимостта. Впрочем това изискване било установено в нарушение на условието за законоустановеност по смисъла на член 52 от Хартата.

- 14 Освен това жалбоподателят поддържа, че в случай на липса на представителство автоматичният характер на обявяването на жалбата за недопустима не зачита основното съдържание на правото на достъп до правосъдие, принципа на пропорционалност, както и общите конституционни традиции на държавите членки, и националните законодателства и практики на държавите членки.
- 15 Така от гореизложеното следвало, че третото основание повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, в противен случай би било налице тежко нарушение на признатите с Хартата права и на разпоредбите на Хартата относно възможностите за ограничаване на тези права.

Съображения на Съда

- 16 В началото трябва да се отбележи, че е в тежест на жалбоподателя да докаже, че повдигнатите с жалбата му въпроси са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определение от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 17 Освен това, както следва от член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз във връзка с член 170а, параграф 1 и член 170б, параграф 4, второ изречение от Процедурния правилник на Съда, молбата за допускане на обжалване трябва да съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по тази молба и в случаите на частично допускане на обжалване да уточни до кои основания или части на жалбата трябва да се отнася писменият отговор. Всъщност, като се има предвид, че целта на механизма на предварителното допускане на обжалване по член 58а от Статута е да се ограничи контролът на Съда до въпросите, които са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, в производството по обжалване Съдът трябва да разглежда само основанията, с които се повдигат такива въпроси и това е доказано от жалбоподателя (определения от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 21, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 11).
- 18 В този смисъл при всяко положение в молбата за допускане на обжалване трябва ясно и точно да са изложени основанията за обжалване, със същата точност и яснота да е посочен правният въпрос, повдигнат с всяко основание, да е уточнено дали този въпрос е от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза и да са изложени конкретно причините, поради които този въпрос е от значение от гледна точка на изтъкнатия критерий. Що се отнася в частност до основанията за обжалване, в молбата за допускане на обжалване трябва да е уточнено коя разпоредба от правото на Съюза или коя съдебна практика е нарушена в обжалваното решение или определение, накратко да е обяснено в какво се състои твърдяната грешка на Общия съд при прилагането на правото и да е посочено в каква степен тази грешка е оказала влияние върху крайния извод в обжалваното решение или определение. Когато сочената грешка при прилагане на правото е следствие от нарушаване на съдебната практика, в молбата за допускане на обжалване трябва да се изложи накратко, но ясно и точно, първо, в какво се състои твърдяното

противоречие, като се посочат както точките от обжалваното решение или определение, които жалбоподателят оспорва, така и тези от акта на Съда или на Общия съд, които се твърди, че са нарушени, и второ, конкретните причини, поради които такова противоречие поставя въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определения от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 22, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 12).

- 19 Съгласно принципа, че тежестта на доказване пада върху подателя на молбата за допускане на обжалване, жалбоподателят трябва да докаже, че независимо от правните въпроси, които поставя в жалбата си, с нея се повдигат един или няколко въпроса от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, като обхватът на този критерий излиза от рамките на обжалваното съдебно решение и в крайна сметка от рамките на жалбата му (определения от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 32, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 15).
- 20 Доказването на това обстоятелство предполага да се установят както наличието, така и значението на такива въпроси — с конкретни и специфични за случая данни, а не просто с доводи от общ порядък (определения от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 33, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 16).
- 21 В случая следва да се констатира, на първо място, че в молбата за допускане на обжалване са посочени точно и ясно трите основания, изтъкнати в производството по обжалване, изведени, първото, от нарушение на членове 119 и 126 от Процедурния правилник на Общия съд, второто, от неправилно прилагане на практиката на Съда относно прилагането на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, както и на член 51 от Процедурния правилник на Общия съд, и третото, от нарушение на членове 47 и 52 от Хартата, както и евентуално на член 51, параграф 4 и член 55, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 22 Що се отнася, на второ място, до първото основание, следва да се отбележи, че в молбата за допускане на обжалване надлежно се посочва в какво се състои твърдяната грешка, произтичаща от нарушението на членове 119 и 126 от Процедурния правилник на Общия съд. Всъщност, видно от тази молба, посочената твърдяна грешка се състои във факта, че обжалваното определение, от една страна, не е достатъчно мотивирано, тъй като Общият съд само препраща към едно от предходните си решения, в което също не е мотивирал приложимостта на изискването за независимост на адвоката в хипотезата, в която жалбоподателят е адвокатска кантора и един от неговите членове го е представлявал пред Общия съд, без обаче да изложи пълни съображения по този въпрос. От друга страна, въпреки че я е цитирал в обжалваното определение, Общият съд не бил взел предвид и приложил най-новата практика на Съда в тази област.
- 23 Въпреки това, макар да е посочил въпросът, повдигнат с първото му основание, който по същество се състои в това да се установи дали е налице липса на мотиви, в случай че Общият съд само препраща по аналогия към предходни решения по съответния въпрос, без да изложи пълни съображения по същия, жалбоподателят във всички случаи не доказва надлежно по какъв начин твърдяната липса на мотиви в обжалваното определение повдига въпрос от съществено значение за единството, съгласуваността или развитието на

- правото на Съюза. Всъщност жалбоподателят, който се ограничава до излагането на общи доводи, не представя никакви доказателства, от които да е видно, че това основание повдига въпрос, чието значение надхвърля рамките на обжалваното определение, и в крайна сметка, рамките на жалбата му.
- 24 На трето място, що се отнася до въпроса, повдигнат с второто основание за обжалване, важно е да се отбележи, че в молбата за допускане на обжалване надлежно се посочва в какво се състои твърдяната грешка, произтичаща от несъобразяване със съдебната практика, в каква степен твърдяната грешка е оказала влияние върху резултата от обжалваното определение и конкретните причини, поради които подобна грешка, ако се приеме за установена, повдига въпрос от съществено значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 25 Всъщност от тази молба е видно, че твърдяната грешка се състои във факта, че съдебната практика, установена с решение от 14 юли 2022 г., *Universität Bremen/REA* (C-110/21 P, EU:C:2022:555, т. 67), съгласно която предвиденото в правото на Съюза изискване за независимост на адвоката трябва да се тълкува така, че да се ограничат случаите на недопустимост само до хипотезите, при които е очевидно, че съответният представител не е в състояние да изпълни задачата си по защита, като обслужва по най-добрия начин интересите на своя клиент, така че трябва да бъде отстранен в интерес на последния, е нарушена с обжалваното определение. Според посочената молба, ако такава грешка е била установена, жалбата пред Общия съд би била допустима.
- 26 Освен това жалбоподателят посочва повдигнатия с второто основание въпрос, който по същество се състои в това да се установи дали закрепената с решение от 14 юли 2022 г., *Universität Bremen/REA* (C-110/21 P, EU:C:2022:555, т. 67), съдебна практика относно прилагането на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз предполага, че адвокатите, които са съдружници в адвокатска кантора и са упълномощени от нея, отговарят на изискването за независимост, както е определено от Съда. Като подчертава, че в италианското право не съществува никакво правоотношение по наемане на работа между професионално сдружение на адвокати и един от неговите членове и че членът, упълномощен да представлява това сдружение пред съд, не може да има конфликт на интереси с последното, жалбоподателят наемква, че правният въпрос, повдигнат с второто му основание, излиза извън рамките на неговата жалба, тъй като отговорът на този въпрос ще има последици, надхвърлящи границите на настоящия случай. По този начин жалбоподателят излага конкретните причини, поради които този въпрос е от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 27 На четвърто място, що се отнася до въпроса, повдигнат с третото основание за обжалване, важно е да се отбележи, че в молбата за допускане на обжалване надлежно се посочва в какво се състои твърдяната грешка, произтичаща от неспазването на съдебната практика, в каква степен твърдяната грешка е оказала влияние върху резултата от обжалваното определение и конкретните причини, поради които подобна грешка, ако се приеме за установена, повдига въпрос от съществено значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 28 Всъщност от тази молба е видно, че твърдяната грешка при прилагане на правото се състои по същество в обстоятелството, че след като установява липсата на независимост на тримата адвокати, които представляват жалбоподателя пред него, Общият съд констатира,

че в Процедурния правилник на Общия съд не е предвидена изрично никаква възможност за отстраняване на такава нередовност. В противен случай обаче жалбоподателят би имал възможност да избегне обявяването на жалбата му за недопустима.

- 29 Освен това, от една страна, жалбоподателят посочва повдигнатия с третото му основание въпрос, който по същество се състои в това да се установи дали когато според Общия съд дадена страна не е надлежно представлявана от адвокат по смисъла на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз, членове 47 и 52 от Хартата изискват преди приемането на акт, с който отхвърля жалбата, Общият съд да укаже това на посочената страна, за да ѝ позволи да осигури надлежно своето представителство. От друга страна, от молбата за допускане на обжалване е видно, че значението на евентуалното задължение на Общия съд да даде възможност на жалбоподателя да отстрани нередовностите в жалбата си, преди да установи недопустимостта на последната, като в противен случай ще се нарушат закрепените в Хартата права, излиза извън рамките само на обжалваното определение. В това отношение следва да се отбележи, че такъв въпрос не е свързан със специфична област от правото на Съюза, а се отнася до всички видове спорове, отнесени до Общия съд, при които се изисква представителство от адвокат по смисъла на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 30 С оглед на изложените от жалбоподателя обстоятелства настоящата молба за допускане на обжалване доказва надлежно, че второто и третото основание за обжалване повдигат въпроси от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- 31 С оглед на изложените по-горе съображения обжалване следва да се допусне по второто и третото основание, до които трябва да се отнася писменият отговор, и да не се допусне за останалата част.

По съдебните разноски

- 32 Съгласно член 170б, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда, когато изцяло или частично се допусне обжалване с оглед на критериите по член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, производството продължава по реда на членове 171—190а от този правилник.
- 33 В съответствие с член 137 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството.
- 34 Съответно, щом уважава частично молбата за допускане на обжалване, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (състав по допускането на обжалване) определи:

- 1) **Допуска частично обжалване по делото.**
- 2) **Писменият отговор се отнася до второто и третото основание по жалбата.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи